IOHANNES FRANCISCUS DE PAVINIS (AKTEN ZUR HEILIGSPRECHUNG LEOPOLDS III.). THOMAS DE VALCELLIS

Melk, 1487-1489 Seite 155

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40644
Copyright: Melk, Benediktinerstift

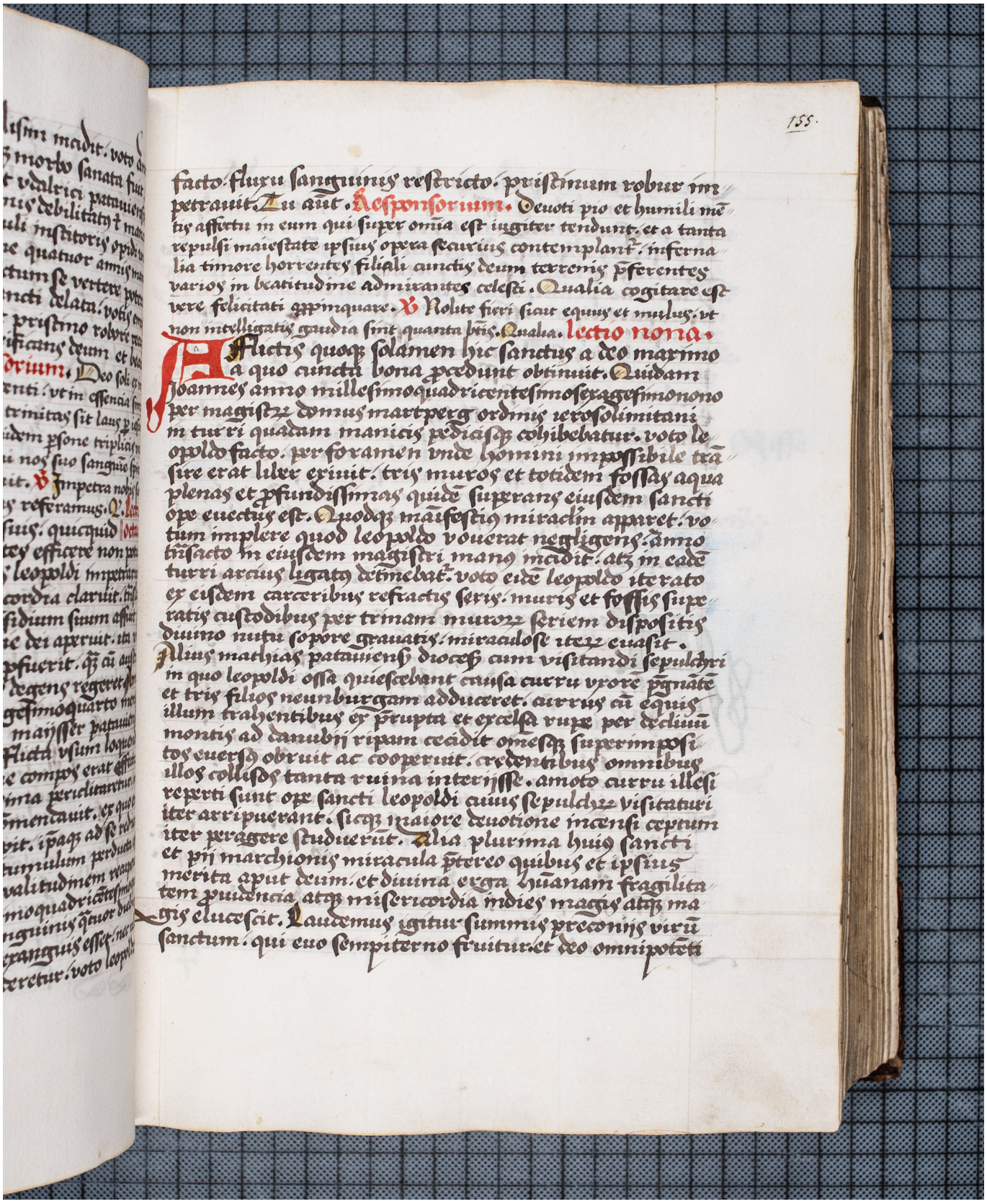

facto fluxu sanguinis restricto. pristinum robur im
petrauit. Tu aut. Responsorium. Deuoti pio et humili mē
tis affectu in eum qui super omīa est iugiter tendunt. et a tanta
repulsi maiestate ipsius opera securius contemplant. inferna
lia timore horrentes filiali cunctis deum terrenis p̄ferentes
varios in beatitudine admirantes celesti. Qualia cogitare est
vere felicitati appinquare. ℣ Nolite fieri sicut equus et mulus. vt
non intelligatis gaudia sint quanta bt̄is. Qualia. lectio nona.

Afflictis quoq; solamen hic sanctus a deo maximo
a quo cuncta bona p̄cedunt obtinuit. Quidam
Joannes anno millesimoquadricentesimosexagesimonono
per magistrū domus martperg ordinis ierosolimitani
in turri quadam manicis pedicisq; cohibebatur. voto le
opoldo facto. per foramen vnde homini impossibile trā
sire erat liber exiuit. tris muros et totidem fossas aqua
plenas et p̄fundissimas quidē superans eiusdem sancti
ope euectus est. Quodq; mā̄festiꝰ miraclm apparet. vo
tum implere quod leopoldo vouerat negligens. anno
trāsacto in eiusdem magistri manꝰ incidit. atq; in eadē
turri arcius ligatꝰ detinebat. voto eidē leopoldo iterato
ex eisdem carceribus refractis sexis. muris et fossis supe
ratis custodibus per trinam murorū seriem dispositis
diuino nutu sopore grauatis. miraculose iterū euasit.
Alius mathias patauiensis diocesis cum visitandi sepulchri
in quo leopoldi ossa quiescebant causa curru vxore p̄gnātē
et tris filios neunburgam adduceret. currus cū equis
illum trahentibus ex p̄rupta et excelsa rupe per decliuū
montis ad danubij ripam cecidit omesq; superimposi
tos euersꝰ obruit ac cooperuit. credentibus omnibus
illos collisos tanta ruina interijsse. amoto curru illesi
reperti sunt ope sancti leopoldi cuius sepulchrū visitaturi
iter arripuerant. sicq; maiore deuotione incensi ceptum
iter peragere studuerūt. Alia plurima huiꝰ sancti
et pij marchionis miracula p̄tereo quibus et ipsius
merita aput deum. et diuina erga hūanam fragilita
tem p̄uidencia atq; misericordia indies magis atq; ma
gis elucescit. Laudemus igitur summis preconijs virū
sanctum. qui euo sempiterno fruitur. et deo omnipotēti